

Το Δικαστήριο της Ευθύνης (Νικόλαος Σπ. Βούλγαρης, Καθηγητής Θεολογίας)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Περίγραμμα διαδικασίας: Ματθ. κε΄31-46

«δεύτε οι ευλογημένοι του πατρός μου...»

«Πάντες παραστησόμεθα τω βήματι του Χριστού»

Η Αιτία. Ο τίτλος τούτου του θέματος που τίθεται προς επεξεργασία, δεν μπορεί να θεωρηθεί αυθαίρετος και άγνωστος. Εμφανίζεται ως αυτοτελές δικαστηριακό θέμα, ύστερα από προϋπαρξη σχετικού κεντρίσματος που δημιούργησε την προϋπόθεση να δοθεί κάποιος λόγος πράξεων ή εκπληρώσεως υποχρεώσεων. Να αποδοθεί η ευθύνη. Πράγματι δε. Γράφτηκε αρχικά, σχετικό κείμενο όπου

επεξεργάστηκε και αναλύθηκε η κορυφαία αρετή της Αγάπης, ως από «*Δικαστήριο της αγάπης*», κατά τον Ευαγγελικό Νόμο. Με τον ίδιο Νόμο τώρα και δια Ευαγγελικών διατάξεων, οφείλεται να αποδοθεί η ευθύνη της εφαρμογής εκείνης, με τις ανάλογες συνέπειες. Όσοι επομένως, ασχολούμαστε με Ευαγγελικά κείμενα, γνωρίζουμε ότι όσα νομοθέτησε ο Θεός, δεν μένουν ανεκπλήρωτα. Με σαφήνεια παραγγέλλει: **«ούτως έσται το ρήμα μου ό εάν εξέλθη εκ του στόματός μου, ου μη αποστραφή, έως αν τελεσθή όσα αν ηθέλησα και ευοδώσω τας οδούς μου και τα εντάματά μου»**, Ησ.νε΄11. Αναζητείται η ευθύνη των διδαχθέντων. Έχει εξ αυτού, ιδιαίτερο λόγο γραφής και τούτο το θέμα.

Η Συγκρότηση. Μια σύντομη διαδικασία χαρακτηρίζει το Δικαστήριο τούτο. Εν τούτοις λειτουργεί με απόλυτη δημόσια διαφάνεια και παρέχεται άπλετος χρόνος ομιλίας σε όλους τους παράγοντες. Η συγκρότησή του και η έδρα του, θα στηθούν όπου και όταν **«αυτός ο Κύριος (Ιησούς Χριστός) εν κελεύσματι, εν φωνή αρχαγγέλου και εν σάλπιγγι Θεού καταβήσεται απ' ουρανού»**, Α΄Θεσ.δ΄16. Αυτή η κατάβαση εκ του ουρανού, θα είναι η δεύτερη και τελευταία για τον Υιό και Λόγο του Θεού, τον Κύριο Ιησού Χριστό, μετά την ενανθρώπισή Του. Εκείνος επομένως, προεδρεύει και του Δικαστηρίου τούτου, ως του **«παθόντος υπέρ ημών σαρκί»**, Α΄Πετρ.δ΄1. Δεν προεδρεύει εκδικητικά, αλλά με απόλυτη αγάπη. Όταν συμβούν αυτά, τότε **«οι νεκροί εν Χριστώ αναστήσονται πρώτον»**, Α΄Θεσ.δ΄16. Αναστήσονται βεβαίως, οι νεκροί οι οποίοι πέθαναν πιστεύοντες στο Χριστό. Στη συνέχεια, όλοι εμείς όσοι θα υπάρχουμε εκείνη την ώρα στην παρούσα ζωή, **«αρπαγησόμεθα εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις αέρα»**, Α΄Θεσ.δ΄17. Βεβαίως, το **«αρπαγησόμεθα»**, ενέχει και την έννοια της μεταγωγής μας, ως οιονεί κατηγορουμένων. Προς τούτο και η συμμετοχή στη διαδικασία των Αγγέλων, μετ' Αρχαγγέλου, καθόσον, ούτοι **«πάντες εισί λειτουργικά πνεύματα εις διακονίαν αποστελλόμενα δια τους μέλλοντας κληρονομείν σωτηρίαν»**, Εβρ.α΄14. Σημαίνει επιπλέον, ότι η όλη συγκρότηση του Δικαστηρίου και η έδρα του, θα γίνουν στον αέρα. Εκεί θα συνεδριάσει αυτό, μεταξύ του ουρανού και της γης, όπου και θα συναχθούν, πάντα τα έθνη από καταβολής κόσμου. Λέγει: **«συναχθήσεται έμπροσθεν αυτού πάντα τα έθνη»**, στ.32. Ως παράγοντες του Δικαστηρίου τούτου, υπό έλεγχο βεβαίως, είναι οι **«Πάντες παραστησόμεθα τω βήματι του Χριστού»**, Ρωμ.ιδ΄10.

Η διαδικασία. Μετά την σύναξη και παράσταση όλων των εθνών από καταβολής κόσμου, αρχίζει η διαδικασία του Δικαστηρίου τούτου, αφού καταλάβουν όλοι τις θέσεις τους. Άλλοι μεν εκ δεξιών και άλλοι δε εξ αριστερών, ώσπερ είδος αντιδίκων. Τους ξεχωρίζει όπως: **«αφοριεί αυτούς απ' αλλήλων ώσπερ ο ποιμήν αφορίζει τα πρόβατα από των ερίφων»**, στ.32. Πάντες οι λαοί και τα έθνη, αντικρίζουν τότε, το ιλαρό και οικείο πρόσωπο, του προεδρεύοντος Ιησού Χριστού. Βεβαίως, εκείνη την ώρα επενδύεται ο προεδρεύων Χριστός, εκτός από την αγάπη ως ουσιαστική θεία Ιδιότητα - **«Ο Θεός αγάπη εστί»** - και την ιδιότητα της Δικαιοσύνης Του. Από του Βήματος του Προεδρείου, απαγγέλλεται άμεσα το πινάκιο ελέγχου με κεντρική έκφραση και πάλι την αρετή της αγάπης.

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι στο πινάκιο, ως είδος κατηγορητηρίου, κυριαρχεί και πάλι η βασική διάταξη του Ευαγγελικού Νόμου, ενέχουσα την έννοια και την δύναμη της αγάπης, ως άλλης βασικής Συνταγματικής διατάξεως, εφ' όσον εξ αυτής, **«όλος ο νόμος και οι προφήται κρέμανται»**, Ματθ.κβ' 40.

Οι Μάρτυρες. Πέραν τούτων των βασικών της διαδικασίας, προσκαλούνται και παρίστανται προς εξέταση και οι ανάλογοι μάρτυρες. Είναι πρώτοι οι συγγραφείς της Π.Δ. Αυτοί, δίνουν τις αναγκαίες πληροφορίες και προεπιβεβαιώνουν την όλη διαδικασία του Δικαστηρίου, όπως προεγράφη δια του αρχικού Νόμου της Π.Δ.. Θα

εξεταστούν πρώτοι για να προλάβουν τυχόν ενστάσεις κατά της διαδικασίας. Ακολουθούν και οι άγιοι Απόστολοι, που ερμηνευτικά διευκρίνισαν στην Οικουμένη το περιεχόμενο αυτού του Δικαστηρίου. Ο λόγος των Μαρτύρων διευκρινίζει λεπτομέρειες της διαδικασίας του Δικαστηρίου. Δεν είναι κατηγορηματικός, αλλά κινείται με απόλυτη αντικειμενικότητα και αγάπη.

Αρχίζει ούτω, η εξέταση των Μαρτύρων εκ της Π. Διαθήκης:

1. Προσέρχεται πρώτος Μάρτυρας, **ο Ζαχαρίας**. Ελληνιστί λέγεται, «Ο Θεός ενθυμείται». Καλείται και δίνει την ταυτότητά του. Κατάγεται από ιερατικό γένος, υιός Βαραχίου και ανήκει στην κατηγορία των Προφητών Ιερεμίου και Ιεζεκιήλ. Γεννήθηκε στην Βαβυλώνα κατά την αιχμαλωσία και έδρασε από το 518 π.Χ. Ερωτηθείς, απάντησε ότι προφήτεψε την συγκρότηση του Δικαστηρίου τούτου. Απάντησε: **«ήξει Κύριος ο Θεός μου και πάντες οι άγιοι μετ' αυτού»**, Ζαχ.ιδ'5. Δηλαδή: Θα έλθει ο Κύριος και Θεός μου και μαζί του όλοι οι άγιοι Άγγελοι. Αυτοί θα συγκροτήσουν το «Δικαστήριο της ευθύνης».
2. Συνεχίζει δεύτερος Μάρτυρας, **ο Ιεζεκιήλ**. Ελληνιστί λέγεται, ο «Θεοστήρικτος». Ανήκει στους τέσσερες μεγάλους Προφήτες. Καλείται και δίνει την ταυτότητά του. Γεννήθηκε το 623 π.Χ. και ήταν Ιερέυς. Ερωτηθείς, απάντησε ότι προφήτεψε για το Δικαστήριο τούτο, ότι ο Κύριος ως ποιμένας και Κριτής κατά την διαδικασία, θα διακρίνει και θα ξεχωρίσει τα ισχυρά από τα αδύνατα πρόβατα. **«Ιδού εγώ διακρινώ ανά μέσον προβάτου και προβάτου, κριών και τράγων»**, Ιεζ.λδ'17. Δηλαδή: *Ιδού, εγώ θα ξεχωρίσω τα πρόβατα μεταξύ τους. Θα ξεχωρίσω επίσης τα κριάρια από τους τράγους.* Έτσι, η κρίση με όμοιο περιεχόμενο κατά τη διαδικασία, θα διαφοροποιήσει την απόφαση κατά μέρος.
3. Ακολουθεί τρίτος μάρτυρας, **ο Ησαΐας**. Είναι ο μεγαλοφωνότατος και Ευαγγελιστής Προφήτης, που προέβλεψε τα περισσότερα από τα θεία αποκαλυπτικά γεγονότα. Γέννηση, Βάπτιση, Πάθος, Ανάσταση. Ελληνιστί σημαίνει «Ο Θεός σώζει». Καλείται και δίνει την ταυτότητά του. Υιός Αμώς τινός, που έζησε και έδρασε στον Ισραήλ κατά τον 8^ο αιώνα π.Χ. Ερωτηθείς δε, σε σχέση με το παρόν Δικαστήριο, εστίασε την απάντησή του στο περιεχόμενο της ουσίας τούτου, και στη βάση που θα κρίνει την ετυμηγορία του. Με σαφήνεια περιγράφει, **ο Ησαΐας**, το ουσιαστικό περιεχόμενο που συζητεί το Δικαστήριο: **«διάθρυπτε πεινώνντι τον άρτον σου και πτωχούς αστέγους είσαγε εις τον οίκόν σου· εάν ίδης γυμνόν, περίβαλε, και από των οικείων του σπέρματός σου ουχ υπερόψει»**, Ησ.νη'7. Δηλαδή: *Κόβε και μοίραζε στον πεινασμένο το ψωμί σου και φτωχούς που δεν έχουν στέγη βάλτους στο σπίτι σου. Αν ιδείς γυμνό να τον ντύσεις και από τους συγγενείς σου δεν θα σηκώσεις ψηλά τα μάτια σου, προσποιούμενος ότι δεν τους βλέπεις*

. Στέλνεται μήνυμα έτσι και προς τις δύο πλευρές. Προσθέτει και τούτο όμως, **ο Ησαΐας**, προβλέποντας την ετυμηγορία του Δικαστηρίου. **«τότε βοήση και ο Θεός εισακούσεταιί σου»**, στ.9.

4. Τελευταίος Μάρτυρας, από την Π.Δ. προσέρχεται **ο Δανιήλ**. Ελληνιστί λέγεται, **«Κύριος υπερασπιστής μου»**. Ανήκει στους τέσσερες μεγάλους Προφήτες. Καλείται και δίνει την ταυτότητά του. Καταγόμενος από βασιλικό οίκο του Ιούδα, δραστηριοποιήθηκε και έζησε τον 7^ο αιώνα π.Χ. Ερωτηθείς, τι εισφέρει στο παρόν Δικαστήριο και τον Βασιλέα Κριτή, τον Κύριο Ιησού Χριστό, ανέφερε την πρόβλεψή του ότι, **«ήλθαν και έστησαν ενώπιον του βασιλέως»**, Δαν.β'2, αμαρτωλοί και δίκαιοι, βασιλείς και άρχοντες, λαοί φυλαί και γλώσσαι. Με τούτη την κατάθεση επιβεβαιώνεται το της Καινής Διαθήκης: **«Πάντες παραστησόμεθα τω βήματι του Χριστού»**, Ρωμ.ιδ'10. Ενστάσεις δικαιολογημένης απουσίας, δεν προβάλλονται μετά την κατάθεση τούτη.

Συνεχίζεται η μαρτυρία των Συνέδρων Αποστόλων, εκ της Κ.Δ.:

Ως Σύεδροι εκ της Κ.Δ. προσέρχονται δύο Απόστολοι που δραστηριοποιήθηκαν και μετέφεραν το Ευαγγέλιο του Χριστού, με σχετική άποψη, στα πέρατα της οικουμένης. Δίδαξαν προφορικά και δια λόγου πίστεως, αλλά και με γραφές, όπου διατύπωσαν απόψεις σχετικές με το περιεχόμενο τούτου του Δικαστηρίου της ευθύνης. Πρόκειται για τους δύο κορυφαίους των Αποστόλων. Του Ευαγγελιστού της αγάπης Ιωάννου, δια των τριών Καθολικών Επιστολών του και του Αποστόλου των Εθνών, Παύλου του Ταρσέως. Είναι γνωστό, ότι ειδικώς οι Απόστολοι σε τούτο το Δικαστήριο θα παρίστανται ως Σύεδροι καθήμενοι **«επί δώδεκα θρόνους κρίνοντες τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ»**, Ματθ.ιθ'28.

1. Δίδεται ο λόγος στον πρώτο, τον Ευαγγελιστή Απόστολο, **τον Ιωάννη**. Εκείνος, βεβαιώνει ότι δίδαξε την οικουμένη ολόκληρο το περιεχόμενο της αγάπης του Δικαστηρίου τούτου. Ειδικότερα, δίδασκε διαρκώς: **«Τεκνία μου, μη αγαπώμεν λόγω μηδέ τη γλώσση, αλλ' εν έργω και αληθεία»**, Α'Ιω.γ'18. Ομοίως με προσωπική συμβουλή: **«Αγαπητέ, πιστόν ποιείς ό εάν εργάση εις τους αδελφούς και εις τους ξένους»**, Γ'Ιω.5. Κεντρική διδασκαλία του Ιωάννου η αγάπη προς οικείους και ξένους, για κατάκτηση της Βασιλείας του Θεού.
2. Ως Σύεδρος ο Απόστολος των Εθνών, **ο Παύλος**, μίλησε και για τους δύστροπους Εβραίους, ως προς την πληρότητα του Μωσαϊκού Νόμου δια της καθολικής αγάπης. Είναι η κεντρική διάταξη του Δικαστηρίου. **«Η φιλαδελφία μενέτω, της φιλοξενίας μη επιλανθάνεσθε· δια ταύτης γάρ έλαθόν τινες ξενίσαντες Αγγέλους»**, Εβρ.ιγ'1-2. Η αγάπη στους

αδελφούς συνανθρώπους να είναι μόνιμη, με έκφραση την φιλοξενία. Γνωστού όντως ότι με τούτο το πνεύμα, αξιώθηκαν μερικοί να φιλοξενήσουν και Αγγέλους.

Η αποδεικτική διαδικασία δια Μαρτύρων, ολοκληρώθηκε, με πλήρη αντικειμενικότητα. Με την εξέταση τούτων περιορίζεται τυχόν αντίκρουση για άγνοια ή έλλειψη ενημέρωσης. Εγκαίρως γνώριζαν οι πάντες τα πάντα. Από την εποχή του Μωσαϊκού Νόμου μέχρι τις μέρες μας, δια γραπτών κειμένων και προφορικών διδασκαλιών. Άλλωστε βεβαιώθηκε από τον Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό, ότι **«κηρυχθήσεται τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη εις μαρτύριον πάσι τοις έθνεσι, και τότε ήξει το τέλος»**, Ματθ.κδ´14. Αδικαιολόγητοι είναι όσοι δεν άκουσαν τις διάχυτες διδαχές του Ευαγγελίου. Ο Αβραάμ αποκάλυψε τη σκληρότητα των μη δεχομένων των διατάξεως των Ευαγγελίων: **«ει Μωυσέως και των προφητών ουκ ακούουσι...»**, Λου.ιστ´31.

Κατηγορητήριο. Το κατηγορητήριο απαγγέλλεται από τον προεδρεύοντα του Δικαστηρίου, τον Κύριο Ιησού Χριστό, σε δύο φάσεις. Η πρώτη με θετική και

επαινετική διατύπωση προς τους εκ δεξιών, «προσδοκῶντες μισθόν λήψεσθαι». Αναφέρεται προκαταβολικά ως είδος καλωσορίσματος. **«Δεύτε οι ευλογημένοι του πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν από καταβολής κόσμου»**, στιχ.34. Η δεύτερη με αρνητική και δυσμενή τοιαύτη προς τους εξ αριστερών. **«πορεύεσθε απ' εμού οι κατηραμένοι εις το πυρ το αιώνιον τω ητοιμασμένω των διαβόλω και τοις αγγέλοις αυτού»**, στιχ.41. Βεβαίως, ως προς την αιτιολογία του περιεχόμενου, τούτο το κατηγορητήριο, βρίσκεται στην ίδια βάση και για τις δύο φάσεις. Κεντρική ιδέα είναι η μία από τις δύο βασικές διατάξεις του Ευαγγελικού Νόμου, που έχει οιονεί (κατά κάποιον τρόπο) Συνταγματική ισχύ. Πρόκειται για την αγάπη προς τον πλησίον συνάνθρωπο, μετά βεβαίως από αυτήν την αγάπη προς το Θεό. Αφού άλλωστε και στις δύο αγάπες, **«όλος ο νόμος και οι προφήται κρέμανται»**,», στ.40. Μόνο που ο προεδρεύων επικεντρώνει την αγάπη και τη συνδέει με το πρόσωπό του. **«εφ' όσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοί εποιήσατε»**, στιχ.40. Τα βασικά στοιχεία του κατηγορητηρίου περιλαμβάνουν και τις ρηματικές λέξεις που συνθέτουν το περιεχόμενο της αγάπης προς τον πλησίον.

Τις βλέπουμε:

Στην πρώτη διατύπωση προς την δεξιά πτέρυγα, ακούγονται: **«επείνασα - εδώκατέ μοι»**, **«εδίψησα - εποτίσατέ με»**, **«ξένος ήμην - συνηγάγετέ με»**, **«γυμνός - περιεβάλετέ με»**, **«ησθένησα - επισκέψασθέ με»**, **«εν φυλακή ήμην - ήλθετε προς με»**, στιχ.35-36. Είναι ανθρωπίνως, η δικαίωση και η άκρα ικανοποίηση του Χριστού για τη θυσία του.

Στη δεύτερη διατύπωση προς την αριστερά πτέρυγα, απαγγέλλονται τα ίδια στοιχεία της αγάπης με την προσθήκη της αρνητικής λέξης «ουκ = δεν» στην απόδοση. Δηλαδή: **«ουκ εδώκατέ μοι»**, **«ουκ εποτίσατέ με»**, **«ου συνηγάγετέ με»**, **«ου περιεβάλετέ με»**, **«ουκ επισκέψασθέ με»**, στιχ.42-43. Είναι το μεγάλο και δικαιολογημένο παράπονο του Χριστού για όσα προσέφερε.

Απολογίες. Μετά το σαφές και εμπειριστατωμένο κατηγορητήριο, εμβρόντητοι οι λαοί και των δύο πτερύγων απολογούνται με ταυτόσημη ερώτηση προς τον προεδρεύοντα Ιησού Χριστό. Είναι μια σύντομη απολογητική διατύπωση, χωρίς σοβαρά και πειστικά επιχειρήματα. **«Κύριε, πότε σε είδομεν....»**, στιχ.37 οι εκ δεξιών και στιχ.44 οι εξ αριστερών. Οι πρώτοι, ως δικαιωθέντες και οι δεύτεροι, ως ελεγχόμενοι. Αποστομωτικές και μη δεχόμενες αμφισβήτηση είναι οι απαντήσεις του Χριστού και προς τις δύο πλευρές. Στους πρώτους, τους δικαιωθέντες, απαντά θετικά ο Χριστός: **«εφ' όσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοί εποιήσατε»**, στιχ.40. Στους δεύτερους, τους ελεγχόμενους, απαντά αρνητικά ο Χριστός: **«εφ' όσον ουκ εποιήσατε ενί τούτων των ελαχίστων, ουδέ εμοί εποιήσατε»**

», στιχ.45.

Σύντομα ολοκληρώθηκαν οι απολογίες και των δύο πτερύγων. Τότε και το Δικαστήριο ετοιμάζει την απόφαση. Είναι και αυτή σύντομη και χτύπησε ως καταπέλτης, ιδίως προς τους εξ αριστερών. Όχι ότι δεν αναμενόταν τούτο, καθόσον με τη ραστώνη τους (αδράνεια), ως ίδιον των ανθρώπων που απρογραμμάτιστα δεν παίρνουν στα σοβαρά τη ζωή τους, αποκόπηκαν θεληματικά από τον συνολικό λόγο του Θεού.

Η Ετυμηγορία. Σύμφωνα με την δικαστηριακή πρακτική, είναι γνωστό ότι μόλις αρχίσει η διαδικασία μιας ποινικής δίκης, απαγγέλλεται από της έδρας το κατηγορητήριο το οποίο προοιωνίζεται το πέρας αυτής. Από τα στοιχεία όμως της ακροαματικής διαδικασίας αποδεικνύεται ή διαφοροποιείται η κατηγορία. Τούτο, συνάγεται στο τέλος, κατά την ετυμηγορία και την απόφαση του Δικαστηρίου. Κατά την παρούσα παγκόσμια δίκη (*Δευτέρα παρουσία Χριστού*), ο προεδρεύων αυτής Ιησούς Χριστός, απάγγειλε με την έναρξη της διαδικασίας, δύο στοιχεία εκ του κλητηρίου (*οιονεί θεσπίσματος*) του ουρανού. Το πρώτο, απευθύνεται προς τους εκ δεξιών του, ως είδος καλωσορίσματος, όπου προοιωνίζεται και τη θετική ετυμηγορία του Δικαστηρίου.

Προσκαλεί ο Χριστός, για λογαριασμό του Θεού-Πατρός: **«δεύτε οι ευλογημένοι του πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν από καταβολής κόσμου»**, στιχ.34. Αξιοσημείωτο είναι ότι η βασιλεία του Θεού έχει ετοιμαστεί για όσους τηρούν τον Ευαγγελικό Νόμο - και είναι δική τους - από την εποχή της Δημιουργίας. Προσωπικώς μάλιστα, το βεβαίωσε ο Θεός-Πατήρ: **«ο πιστεύων εις τον υιόν έχει ζωήν αιώνιον»**, Ιω.γ'36.

Απευθύνεται στη συνέχεια ο προεδρεύων Ιησούς Χριστός, προς τους εξ αριστερών του και απαγγέλλει την βεβαιωμένη από τους ίδιους κατηγορία, ως δική τους επιλογή. Είναι γνωστό ότι ο Θεός της αγάπης δεν κατηγορεί κανένα ούτε απαγγέλλει προσωπικές κατηγορίες, αφού **«πάντας ανθρώπους θέλει σωθήναι»**, Α΄Τιμ.β'4. Ο καρδιογνώστης Θεός, απονέμει ό,τι ανήκει και σ' αυτούς που απευθύνεται. **«πορεύεσθε απ' εμού οι κατηγοραμένοι εις το πυρ το αιώνιον τω ητοιμασμένον τω διαβόλω και τοις αγγέλοις αυτού»**, στιχ.41. Το **«πυρ το αιώνιον»**, δεν ετοιμάστηκε ούτε για τους απίστους αμαρτωλούς, αλλά **«τω διαβόλω και τοις αγγέλοις αυτού»**. Όσοι επομένως, ακολουθούν τη δαιμονική ζωή, στον τόπο των δαιμόνων πορεύονται.

Διαπιστώνουμε με τα παραπάνω δεδομένα, ποιος είναι ο Παράδεισος ως Βασιλεία των ουρανών και ποια είναι η κόλαση. Η δική μας βασιλεία, ως Παράδεισος, είναι ο τόπος όπου η παρουσία του Τριαδικού Θεού μας. Ο τόπος της ιδιοκτησίας του

διαβόλου και των αγγέλων του, είναι η κόλαση. Αντιλαμβάνεσθε τι σημαίνει μια αιώνια ζωή με παρέα το διάβολο με όλες τις διαβολιές του.

Οριστική απόφαση. Με όλα τα μέχρις εδώ δεδομένα, οι παράγοντες του «*Δικαστηρίου της ευθύνης*», κατανοούν την απόφαση του Κριτού, για το πού θα κινηθεί μετά λόγου δικαιοσύνης. Είναι η αναμενόμενη δικαία κρίση και το δίκαιο θα αποδοθεί, οριστικά και αμετάκλητα, ώστε να πραγματοποιηθεί η ασάλευτος αποκατάσταση. Στην απόλυτη σιωπή του ακροατηρίου, ακούγεται η φωνή που απαγγέλλει: **«και απελεύσονται ούτοι εις κόλασιν αιώνιον, οι δε δίκαιοι εις ζωήν αιώνιον».** Στιχ.46. Είναι ο φοβερός και αμετάκλητος επίλογος ενός υπερκόσμιου Δικαστηρίου.

Κατά ταύτα. Δύο φωνές με συνέχουν και μου ανοίγουν διάπλατα μιαν ελπίδα, στο τελείωμα και τούτης της γραφής μου. Η μία είναι του Χριστού, γεμάτη γαλήνη και προσδοκία. Με προσκαλεί: **«Δεύτε προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, καγώ αναπαύσω υμάς»**, Ματθ.ια΄28. Δηλαδή: Οι κοπιώντες με αρετές. Η δεύτερη φωνή έρχεται από τον σοφό Δάσκαλο και μουσικό, τον δογματικό Ιωάννη τον Δαμασκηνό. Με ελπιδοδρομεί, προσευχόμενος προς τον Κτιτή: **«Όταν έλθης ο Θεός, επί γης μετά δόξης, αξίωσον εκ δεξιών σου με στήναι, Κριτά δικαιοσύνη»**, Κοντ.Αποκρέω.

Στους Αναγνώστες μου: Αντάμωση όλοι στα δεξιά του Χριστού.